

планування, організації, мотивації, координації, регулювання і контролю. Всі види управлінської діяльності засновані на обміні інформацією, тому комунікації і називають сполучними процесами [5, с. 72].

Керівникові доводиться осмислювати великі обсяги інформації, серед якої є інформація, що не впливає на процес управління. Обмін інформацією, яка впливає на процес управління, носить назву ефективних комунікацій. Ефективний менеджер - це той, хто із загального потоку комунікацій вміє швидко відібрати ефективні, тобто корисні для процесу управління.

Комунікації здійснюються в повсякденній роботі при спілкуванні з підлеглими керівниками, на зборах, при читанні документів, розмовах по телефону, складанні документів. Комунікаціями визнаний весь процес виробництва і управління. Комунікації поділяються на дві великі групи: між організацією і її середовищем і між рівнями управління і підрозділами [4, с. 89]. Всі види управлінської діяльності засновані на обміні інформацією, тому комунікації і називають сполучними процесами.

Керівникові доводиться осмислювати великі обсяги інформації, серед якої є інформація, що не впливає на процес управління. Обмін інформацією, яка впливає на процес управління, носить назву ефективних комунікацій. Ефективний менеджер - це той, хто із загального потоку комунікацій вміє швидко відібрати ефективні, тобто корисні для процесу управління.

Комунікації здійснюються в повсякденній роботі при спілкуванні з підлеглими керівниками, на зборах, при читанні документів, розмовах по телефону, складанні документів. Комунікаціями визнаний весь процес виробництва і управління [3, с. 112].

Отже комунікації є технологічною основою менеджменту. Менеджер використовує комунікації у своїй діяльності, і в той же час вона є продуктом діяльності у вигляді управлінських рішень та нормативів. Комунікації необхідні для ефективності управління. Добре налагоджені комунікації сприяють забезпеченню організаційної ефективності. Якщо організація ефективна в області комунікацій, вона ефективна і у всіх інших видах діяльності. Управлінську діяльність не можливо уявити без комунікативного процесу.

Список використаних джерел

1. Веснін, В.Р. Менеджмент: Підручник/ В.Р. Веснін - М.: ТК Велбі, В. Проспект, 2004. - 504с.
2. Звіринців, А. Б. Комунікаційний менеджмент: навч. посібник / А.Б. Звіринців - СПб.: Союз, 1997. – 267с.
3. Мескон, М.Х., Альберт М., Хедоурі Ф. Основи менеджменту. - М.: Справа, 2004. - 800с.
4. Орлов, А.І. Менеджмент: Підручник/ А.І. Орлов - М.: Видавництво «Ізумруд», 2005. – 298с.
5. Робінс ,С.П. Менеджмент/ С.П. Робінс, М. Коултер - М.: Вільямс, 2002. – 880с.

Лавренчук Ольга Іванівна,

студентка напряму підготовки 6.030601 «Менеджмент»

економічного факультету

Подільського державного аграрно-технічного університету,

м. Кам'янець-Подільський

Науковий керівник: старший викладач, Заборовський В.П.

СУТНІСТЬ, ФУНКЦІЇ ТА ЗАВДАННЯ ФОНДОВОЇ БІРЖИ

Головним інститутом фондового ринку є фондова біржа. На світовому фондовому ринку на сьогодні функціонує близько 200 фондових бірж, які, з позиції правового статусу, мають певні особливості.

В сучасних умовах слова "фондова біржа" та похідні від них дозволяється використовувати лише юридичним особам, які створені та функціонують відповідно до законодавства [1,с.125].

Фондова біржа - це організаційно оформлений, постійно діючий ринок, на якому створюються сприятливі умови для вільної купівлі-продажу цінних паперів за ринковими цінами на регулярній та впорядкованій основі. За своїм правовим статусом фондові біржі можуть бути асоціаціями, акціонерними товариствами або установами, що підпорядковуються державі. На сьогодні біржі поділяють залежно від правового статусу і стану розвитку.

За правовим статусом у світі виділяють три типи фондових бірж: публічно-правова організація - це фондова біржа, що перебуває під постійним державним контролем; приватні фондові біржі - приватні компанії, що створюються у формі акціонерних товариств і є абсолютно самостійними в організації біржової торгівлі; змішані фондові біржі - створюються як акціонерні товариства, але при цьому не менше 50 % їх капіталу належить державі.

За станом розвитку у світовій практиці виділяють біржі: - найбільш розвинені - посідають провідне місце серед усіх бірж за торговим оборотом цінних паперів; розвинені - характеризуються високим оборотом цінних паперів, мають довгу історію, досягли високого рівня розвитку; перспективні - це ті, що розвиваються і створені кілька десятиліть тому, але ще не досягли належного рівня торговельних оборотів, характерних для розвинених бірж.

Виокремлюють такі характеристики фондової біржі: це централізований ринок з фіксованим місцем торгівлі, тобто наявністю торгової площі; на цьому ринку є процедура відбору найкращих товарів (цінних паперів), які відповідають деяким вимогам (фінансова стабільність і значні розміри емітенту, масовість цінного папера як однорідного і стандартного товару, масовість попиту, чітко виражена мінливість цін і т. ін.); наявність процедури відбору кращих операторів ринку як членів біржі; наявність тимчасового регламенту торгівлі цінними паперами і стандартних торгових процедур; встановлення офіційних біржових котирувань; спостереження над членами біржі [4,с.271].

Фондова біржа виконує три основні функції — посередницьку, індикативну та регулятивну. Сутність посередницької функції полягає в тому, що фондова біржа створює достатні й всебічні умови для торгівлі цінними паперами емітентам, інвесторам та фінансовим посередникам. Індикативна функція фондової біржі полягає в оцінюванні вартості й привабливості цінних паперів. Саме на біржі проводиться котирування цінних паперів, яке дає інформацію інвесторам про вартісну і якісну оцінку цінних паперів та динаміку їх розвитку. Регулятивна функція фондової біржі виражається в організації торгівлі цінними паперами. Біржі встановлюють вимоги до емітентів, які виставляють свої цінні папери на біржові торги, правила укладення і виконання угод, забезпечують контроль за діяльністю суб'єктів біржової торгівлі і за фінансовим станом емітентів. Мета контрольної діяльності біржі — забезпечувати достовірність котирування цінних паперів

та надійність біржової торгівлі [4,с.143].

Завдання фондової біржі: створення постійно діючого ринку, тобто фондова біржа централізує місце, де може проходити як продаж цінних паперів їх першим власникам, так і вторинна їх перепродаж; виявлення рівноважної біржової ціни. Виконання цього завдання можливе в силу того, що біржа збирає велику кількість як продавців, так і покупців, що дозволяє виявити прийнятну вартість (ціну) конкретних цінних паперів; акумуляція тимчасово вільних грошових коштів і сприяння в передачі прав власності; забезпечення гласності, відкритості біржових торгів. Біржа відповідає за централізоване поширення біржової інформації; забезпечення гарантій виконання угод, укладених в біржовому залі. Виконання цього завдання досягається тим, що біржа гарантує надійність цінних паперів, які котируються на ній; розробка етичних стандартів, кодексу поведінки учасників біржової торгівлі. [5,с.98].

Отже фондова біржа – це місце, де знаходять один одного продавець і покупець цінних паперів, де ціни на ці папери визначаються попитом і пропозицією на них, а сам процес купівлі-продажу регламентується правилами і нормами. В умовах ринкової економіки діяльність фондової біржі є природною, а сама біржа є регулятором фінансового ринку, організованим і таким, що регулярно функціонує, ринком з купівлі-продажу різних фінансових інструментів.

Список використаних джерел

1. Барінов Е.А. Ринки: валютні та цінних паперів. /Е.А. Барінов. - М.: Іспит. – 2011-231с.
2. Михайльський В.В. Роль фінансового ринку в економічному розвитку реального сектора вітчизняної економіки. Монографія. / В.В. Михальський - К. : Ніка-Центр, 2006. - 296 с.
3. Дмитрук Б.П. Організація біржової діяльності : Навч. посібник для студ. екон. спец. / Б. П. Дмитрук . – Київ : Либідь, 2001.- 267с.
4. Румянцев С. Вдосконалення законодавства з фондового ринку/ С.В. Румянцев // Цінні папери України. - 2012. - №2. С. 19
5. http://pidruchniki.com/18421120/finans/fondova_birzha